

Arrest

nr. 135 179 van 17 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 juni 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 19 augustus 2011 een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 26 april 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de in punt 1.1 bedoelde aanvraag onontvankelijk. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is. Redenen: De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. Betrokkene haalt aan dat hij in de onmogelijkheid verkeert om een paspoort te bekomen bij de ambassade van Angola in België. Hij verwijst hiervoor naar informatie die werd doorgegeven door de voogd van betrokkene. Deze verklaart dat de ambassade geweigerd heeft om een paspoort af te leveren omdat betrokkene niet in het bezit zou zijn van andere identiteitsdocumenten. Bij de aanvraag 9bis wordt een document gevoegd van het OCMW van Waregem. Daarin wordt verwezen naar een rapport van de voogd van betrokkene dd. 27.01.2011 waarin vermeld wordt dat betrokkene geen paspoort zou kunnen krijgen bij de ambassade en dat op 30.07.2009 met de dienst Tracing van het Rode Kruis contact werd opgenomen, maar dat dit geen resultaat zou opgeleverd hebben. Betrokkene staft zijn beweringen echter niet met de nodige bewijzen bij de aanvraag 9bis. Er worden geen bewijzen voorgelegd van het feit dat de ambassade van Angola zou weigeren om aan betrokkene een paspoort af te leveren of geen bewijzen dat hij in het land van herkomst niemand zou hebben om contact mee op te nemen. Op basis van de verklaringen van de voogd van betrokkene, kan niet afgeleid worden dat betrokkene werkelijk niet aan een paspoort zou kunnen raken, noch dat hij geen familie of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst om de nodige documenten te bekomen. Wat er ook van zij, deze argumenten vormen geen reden waarom betrokkene zou vrijgesteld zijn van het voorleggen van een identiteitsdocument zoals omschreven in de Omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b). Daarin wordt gesteld dat de aanvraag 9bis dient vergezeld te zijn van een paspoort, identiteitskaart of gelijkgestelde reistitel. Er wordt in de aanvraag 9bis enkel aangehaald dat betrokkene niet aan een paspoort van Angola zou kunnen geraken, terwijl er niet wordt gespecificeerd waarom hij geen gelijkwaardige reistitel of geen identiteitskaart zou kunnen bemachtigen. Het is aan betrokkene om met de nodige bewijzen aan te tonen dat hij geen enkel van de drie vereiste documenten kan voorleggen. Bijgevolg is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet vervuld.”

1.3. Op 24 april 2014 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op 5 augustus 2014 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de in punt 1.3 bedoelde aanvraag onontvankelijk. Zij vormt het voorwerp van een schorsings- en annulatieberoep, gekend onder rolnummer 160 641. Bij arrest 135 178 van 17 december 2014 werd dit beroep verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Het “belang” wordt door de wet niet omschreven. De wetgever heeft aan de Raad de zorg gelaten om dat begrip inhoud te geven met dien verstande dat hij hiertoe kan teruggrijpen naar de interpretatie die de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak aan dit wettelijk begrip geeft (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State veronderstelt de belangvereiste dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing benadeeld is en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

2.2. In casu wijst de Raad er op dat in de bestreden beslissing werd geoordeeld dat verzoekers verblijfsaanvraag onontvankelijk is vermits deze niet vergezeld ging van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde. Verzoekers verblijfsaanvraag was dus niet het stadium van de zogenaamde 'documentaire ontvankelijkheid' voorbij geraakt. De Raad stelt vast dat verzoeker een nieuwe verblijfsaanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet indiende op 24 april 2014. Deze verblijfsaanvraag werd op 5 augustus 2014 onontvankelijk verklaard omwille van het feit dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom verzoeker de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Naar aanleiding van de verblijfsaanvraag van 5 augustus 2014 diende verzoeker een kopie van zijn nationale identiteitskaart in. Het staat vast dat verzoekers tweede verblijfsaanvraag van 5 augustus 2014 wel voorbij het stadium van de documentaire ontvankelijkheid geraakte. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing omwille van een betwisting over identiteitsdocumenten kan verzoeker dan ook geen voordeel opleveren, vermits hij in een recentere aanvraag, namelijk deze van 24 april 2014, wel een identiteitsdocument heeft neergelegd en in een volgend stadium van de procedure is geraakt, namelijk de beoordeling van de aangevoerde buitengewone omstandigheden. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker bij zijn tweede verblijfsaanvraag dezelfde elementen aanvoerde met betrekking tot en dezelfde stukken neerlegde ten bewijze van de buitengewone omstandigheden als bij zijn eerste aanvraag.

2.3. Opdat een annulatieberoep ontvankelijk zou zijn, moet een verzoekende partij wiens belang in de loop van het geding op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen, quod non in casu. Ter terechtzitting verklaart de raadvrouw van verzoeker zich immers op dit punt te gedragen naar de wijsheid van de Raad (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA